NHỮNG GẶP GỠ KHÓ QUÊN

Vĩnh Chánh

PHẦN I

Vợ chồng chúng tôi đáp xuống phi trường Melbourne vào khoảng 3 giờ sáng **March 4, 2015**. Mới bước ra bên ngoài khu hành lý, đã thấy anh chị Diêu & Chỉnh tươi cười ôm bó hoa đứng chờ. Thật cảm động! Về đến nhà, mở cửa phòng dành cho chúng tôi, anh Diêu nói "ngủ tiếp và dưỡng sức đi. Còn cả tuần trăng mật nữa. Sáng mai dậy chơi tiếp cho đã."

Trong khi chờ điểm tâm, tôi lén chụp anh Diêu một tấm hình mà tôi khoe với anh giống như tấm hình của tổng thống JF Kennedy đứng trong phòng Oval nhìn ra ngoài Rose Garden. Sau điểm tâm, anh Diêu chở chúng tôi đi một vòng giới thiệu thành phố, khu chợ Việt Nam có nhiều cửa hàng bán trái cây trông rất hấp dẫn trước khi ăn trưa tại đó, rồi đi thăm nhà thờ, ngang qua con sông Yarra duy nhất của thành phố Melbourne, phòng mạch anh Nguyễn Đình Hòe, khu shopping High Point là nơi cả ba người tạm dừng chân thưởng thức ice cream & cà phê, trước khi về lại nhà.

Chiều đến cả chục người tụ tập tại nhà AC Diêu. Thật là quý báu và cảm động khi gặp lại AC Nguyễn Đình Hòe, khóa 2 cùng với anh Diêu, AC Bảo Chủ, khóa 4, AC Bảo Đạt & Chi, những khuôn mặt thân quen từ thuở còn ở Huế, mà trước đây chỉ gặp lại nhau một lần ở Mỹ hay ở Canada. Ngoài ra còn có AC Chấn, là anh đầu của chị Chỉnh và Chi, học một lớp trên tôi và Bảo Đạt tại Blaise Pascal, Đà Nẵng. Món bún bò chị Chỉnh được mọi người ưa chuộng vì mang tinh chất của cả Huế lẫn Đà Nẵng. Vui cười quá, chuyện trò quá mà no bụng hồi nào chẳng hay! Chiếc bánh với hàng chữ Welcome Chánh Châu to Melbourne được AC Diêu & Chỉnh đưa ra ở cuối tiệc làm

Chị Vân (vợ anh Hoè), chị Quới (vợ anh Chủ), Bảo Chủ #4, Nguyễn Đình Hòe #2, Chánh. Châu. Anh chị Chấn, Chi (vợ Bảo Đạt)

vợ chồng chúng tôi thật sự xúc động không nói nên lời. Hạnh phúc trong tình thương mến của Miệt Dưới.

Chúng tôi có cơ hội chuyện trò riêng với anh chị Hòe. AC quá dễ thương khi kín đáo tặng cho chúng tôi một số quà đặc biệt của Úc. Qua câu chuyện, chúng tôi biết rõ AC bận rộn nhiều vì ba cháu ngoại gồm 2 gái và 1 trai mà mẹ và cha đều hành nghề YK, một người là Bác sĩ Gia Đình, người chồng là Bác sĩ chuyên khoa Mắt.

Sau tiệc hội ngộ, chúng tôi theo vợ chồng Đạt & Chi về nhà hai bạn ở chơi vài ngày. Đây là cái nhà thuộc loại cổ nằm trong một khu rất khang trang, mang đặc tính của một chalet ở trên núi, tựa như nhà của những hiền tài ẩn dật. Nằm trong nhà mà nghe mưa gió rào rào bên dưới sàn nhà, cây lá lao xao quẹt vào tường bên ngoài như trong câu truyện Đỉnh Gió Hú. Đạt và tôi quen biết nhau từ thuở còn học ở Providence, Huế, rồi Blaise Pascal, Đà Nẵng, rồi cùng đến bơi lội ở circle sportif. Dù sau này Đạt vào Sài Gòn học trường Dược và tôi vẫn ở Huế học YK, chúng tôi vẫn thường gặp nhau, ăn chơi với nhau, đùa giỡn với nhau, cua gái với nhau, những khi tôi vào Sài Gòn hoặc khi

Đạt về Huế thăm nhà. Cả hai anh em Bảo Chủ và Bảo Đạt, là con của Cụ Vĩnh Tiên, Tổng Thư Ký của ĐH YK Huế. Trong hình bên cạnh, Đạt và tôi trong một chuyến công tác sinh viên vụ đưa phái đoàn giáo sư YK Việt Mỹ đến thăm trường YKH sau biến cố Mậu Thân 1968.

Qua ngày hôm sau, **March 5, 2015**, Đạt & Chi đưa chúng tôi đi thăm các wineries Chardonay nổi tiếng trong vùng quê. Có lẽ vì ham vui chuyện trò và ham nhìn cảnh đẹp hai bên đường với những đồi núi chập chùng và những vườn nho bạt ngàn trải dài từ con đường đất cho đến tận chân núi, chúng tôi đi lạc gần cả tiếng đồng hồ. Đến nơi, mọi người nhập tour đi thăm nhà máy làm rượu, từ khâu đầu tiên nhận nho tươi cho đến khâu cuối cùng thành sản phẩm, kể luôn cả một hành lang dài sáng trưng, trang hoàng rất mỹ thuật với những tủ đựng các chai rượu từng đoạt giải quốc tế. Ở các phòng thử rượu của ba hãng sản xuất rượu, tôi chỉ có thể thử 6 loại mỗi nơi là đã thấy ngà ngà rồi. Đến phòng mua souvenir của một hãng, chợt nhìn thấy kẹo Nougat, bèn thử ăn vài cục. Mắt sáng lên vì cảm thấy mình sống lại với cả một khung thời kỷ niệm của hồi còn nhỏ. Rời khu wineries nổi tiếng nhưng không mua một chai rượu nào mà lại hoan hỉ mua cả chục gói kẹo Nougat và một ít các loại cheese nổi tiếng. Giữa các wineries, chúng tôi dừng chân tại một công viên, cùng nhau ăn trưa với bánh chưng và dưa

Hòe, Diêu, Chủ, Chánh

Từ trái sang phải. Ngồi: Đạt, Anh Diêu, chị Chỉnh. Đứng: Chi, anh Chủ, con trai anh chị Chủ, Chánh, chị Quới, MChâu, vợ chồng Lưu Đình Đắc

món, chả kho do chính Chi làm và bới theo. Tuyệt cú mèo!

Trở về nhà và sau vài giờ nghỉ ngơi, Chánh & Châu được vợ chồng Viên Thế Khánh, em vợ của anh Hòe và đồng thời là bạn đồng khóa 8 với Châu ở trường Chính Trị Kinh Doanh Đà Lạt, đến đón và chở đi tham dự buổi tiệc họp mặt với các bạn cựu SV cùng khóa tại một nhà hàng nổi tiếng địa phương. Sau buổi tiệc, các bạn rủ nhau đi uống cà phê và ăn bánh ngọt tại khu ăn chơi suốt đêm ở Melbourne. Về lại nhà sau 12 giờ đêm, hai chúng tôi rón rén bước vào phòng của mình và được ru ngủ bởi tiếng re re êm ả từ phòng bên cạnh.

Mở mắt dậy đã thấy điểm tâm dọn sẵn trên bàn, chúng tôi ráp vào vừa ăn vừa nói chuyện. Bao nhiêu là chuyện, nhớ chuyện chi kể cho nhau nghe chuyện đó, ra rả. Tìm hỏi với nhau về những người quen lúc xưa nay lưu lạc nơi mô! Chúng tôi cũng chung vui với Đạt & Chi khi biết trưởng nữ hành nghề Bác sĩ Nhi khoa, có chồng và 2 con, một trai một gái, và út nữ làm việc về tài chánh, vừa lấy chồng.

Sau khi Chi đi làm, Đạt đưa chúng tôi

xuống phố chính, cho lên ngồi tramway chạy quanh cả thành phố, từ Bắc xuống Nam rồi đi ngược lại. Sau khi dừng chân ăn trưa ở khu Chinatown, chúng tôi lội vào trong Art Museum cả mấy tiếng đồng hồ. Trên đường về nhà, Đạt dừng lại đón vợ, để sau đó bốn người chúng tôi lại trực chỉ đến ăn tối ở nhà AC Bảo Chủ & Quới.

Rượu uống chẳng thấy say mà say vì tình bạn, tình đồng môn. Món cá hồi đặc biệt ngon và lạ nên mọi người dành nhau thanh toán nhanh gọn. Ai cũng nức nở khen. Chủ & chị Quới có hai cô con gái, trưởng nữ làm việc về tài chánh, có gia đình và một con, thứ nữ làm việc trong ngành kinh tế, độc thân và nghe kể là một giai nhân rất mỹ lệ. Rất tiếc là chúng tôi chưa gặp. Dù con trai út bị chứng Down, nhưng cháu vẫn linh động và ứng xử bình thường. Với cháu Bồ Câu ở nhà, chúng tôi hiểu và thông cảm với chị Quới và Chủ ngay từ phút đầu tiên khi gặp nhau. Tôi cũng rất impressed khi được Chủ cho xem vườn Bonsai đàng sau nhà do chính mình săn sóc và gầy dựng từ cả chục năm qua. Cặp vợ chồng Lưu Đình Đắc tỏ vẻ thân tình với các đàn anh. Đắc cho biết mình cùng khóa 19 với người đẹp hoa khôi Lãm Thúy, con gái Thầy Cô Lê Bá Vận, và Đắc đang hành nghề Bác sĩ Gia đình gần với phòng mạch của đàn anh Bảo Chủ. Và hầu như mỗi cuối tuần hai người gặp nhau trên sân quần vợt.

Bây giờ đến phiên AC Diêu & Chỉnh "giựt" chúng tôi về lại nhà anh chị. Trong đêm, Anh Diêu cho chúng tôi xem nhà, chỉ từng phòng và nói "phòng đối diện phòng Chánh & Châu sẽ dành cho cặp Nam & Khang nè, phòng trên lầu này là của Danh & Châu nè, phòng kia là của cặp Thuần & Lộc nè. Phòng cuối của vợ chồng moi. Còn phòng chơi lớn này, cả mười mấy người nằm ngủ cũng dư sức." Ý anh Diêu muốn nhấn mạnh là nếu Hội YKH ta có mở ĐH ở Melbourne, thì nhà anh chị cũng có thể host được cả 20 người. Nghe không mà đã thấy sướng rêm cả người và cảm nhận tấm lòng thiết tha của anh chị đối với đồng môn. Càng về khuya chuyện trò càng thân mật. Anh cho biết chính phủ Úc cho phép những người cựu quân nhân của VNCH được sát nhập vào nhóm Australia Vietnam Veterans từ vài năm qua, và những người cựu quân nhân VNCH này cũng nhận được các quyền lợi về mọi thứ, kể cả về sức khỏe, tài chánh… như nhóm Australia VN Veterans. Tuy nhiên cá nhân anh Diêu không dám nhận gì cả, vì sợ phải trả thêm thuế.

Anh chị Diêu nay đều về hưu, thường xuyên du lịch, thăm con cháu, và gặp gỡ anh chị em trong đại gia đình cuối tuần. Chúng tôi để ý là anh Diêu ăn mặc rất chic, nhìn rất phong độ và trẻ trung, rất cân xứng với chị. Anh chị có có hai con và bốn cháu ngoại và nội; trưởng nữ Sandra là một Ph.D về Clinical Psychology, trưởng nam Michael hiện là một Associate Professor về Cardiology của ĐHYK Western Australia.

Sáng hôm sau, tức **March 7, 2015**, chị Chỉnh dọn ăn Australian breakfast với eggs, Australian bacon, tomatos, toasted sandwich. Sau đó anh chị đưa 2 chúng tôi đi chơi casino, đi tramway lần nữa, thăm viếng khu chợ Victoria nơi mà chúng tôi mua thêm chút đồ kỷ niệm. Anh Diêu có mua tặng cho tôi một cái ví đàn ông làm bằng da cá sấu mà khi về lại nhà bị thằng con trai của tôi "lột liền" khi nghe nói ví da cá sấu. Hy vọng 100% da thật vì không

vợ chồng Châu & Chánh

nghe nó nói gì thêm sau khi xài. Kế đó mọi người đi ra biển ăn trưa ở một quán seafood. Có cái gì khiến tôi có cảm giác biển vùng Miệt Dưới có khác với biển vùng Cali, không phải chỉ vì biển đây thuộc về Ấn Độ Dương, mà có thể do cái mùi muối nặng hơn thì phải.

Xế chiều tất cả về lại nhà. Chúng tôi nghỉ ngơi chút đỉnh rồi chia tay với chị Chỉnh và được anh Diêu chở ra phi trường Melbourne để bay về Darwin, ở đó 6 giờ để chờ máy bay về Singapore, tiếp tục cuộc vui cùng với 2 cặp Diêu & Chỉnh và Đạt & Chi trong hành trình trên 3 tuần bắt đầu từ Singapore - Sài Gòn- Huế - Đà Nẵng – Sài Gòn – Singapore – Kualumpur –Melbourne – Sydney – Melbourne - Los Angeles.

March 8, 2015 Chánh & Châu đến Singapore lúc 9 giờ sáng. Đón taxi về khách sạn Peninsula Excelsior. Sau khi nghỉ ngơi tắm rửa, chúng tôi nhanh chóng đi thăm Botanic Garden, đặc biệt là Orchid Garden. Đủ loại phong lan, màu sắc rực rỡ, với những cây hoa, chậu hoa, khóm hoa, rừng hoa, cái leo thân cây, cái trồng hàng loạt dưới đất, dọc theo các con đường ngoằn ngoèo thơ mộng, có suối nước chảy róc rách, núi nhân tạo… Chúng tôi hoàn toàn như lạc trong một thế giới thần tiên. Về lại khách sạn, vợ chồng tìm ăn trưa ở những quán ăn dọc bên ngoài khách sạn, vừa rẻ lại vừa ngon. Thấy khế, biết tôi thích, vợ mua liền mấy trái to, cho ăn ngọt dòn và mát lạnh. Đường phố Singapore không có thùng rác nên phải sạch thôi. Ngay các quán ăn đa số cũng không có giấy lau miệng. Kinh nghiệm cho những lần sau đi ăn bên ngoài: tự đem theo napkins, xài xong bỏ vào túi quần mình mang về khách sạn. Khoảng 4 giờ chiều, hai cặp Diêu & Chỉnh và Đạt & Chi đến khách sạn, sau đó tất cả rủ nhau đi ăn tối tại restaurant seafoods Jumbo, kế đó đến chơi Casino. Anh Diêu chơi giỏi ghê, công ty Diêu Chánh dù gần sập tiệm nhưng lại ăn ngược, mỗi người chia nhau được $100.00 trước khi rời sòng.

March 9, 2015. Cả nhóm đi metro đến China Town ăn trưa. Hàng loạt tiệm ăn nằm sát bên nhau. Kế đến rủ nhau đi monorail đến chơi khu Sentoza nằm trên ngọn núi khá cao, trong đó có cả trăm tiệm mua sắm, ăn chơi và giải trí kể luôn cả Disneyland, Universal Studio, Casino… Xế đến, cả nhóm cùng đến ăn ở khu Beach Side, rồi leo lên metro về khách sạn nghỉ ngơi vài giờ. Tối lại, tất cả lại đi metro về khu China Town ăn tối, từ đó đi bộ qua chơi khu Little India, xấu, cũ kỹ và rất thiếu vệ sinh, với những đống rác gần khu chợ bán trái cây.

March 10, 2015. Sau khi cùng nhau ăn sáng mì tàu và hủ tiếu ở hẻm gần khách sạn, tất cả 6 chúng tôi lên đường đến phi trường Singapore để bay về Sài Gòn. Phải công nhận phi trường quốc tế Changi thật trang nhã, thoáng rộng, vô cùng sạch sẽ và tiện nghi đủ thứ. Trong khi chờ chuyến bay, cả đoàn cùng rủ nhau ăn trưa trong tiệm cơm gà, vừa ngon lại vừa rẻ.Trên đường đến gate, Đạt và tôi đùa giỡn, cố ý choàng vai nhau như một cặp tình nhân khiến bao hành khách lộ vẻ ngỡ ngàng và tránh xa.

Về đến Tân Sơn Nhất, có Mai Thu Cúc, một đàn em khóa 11, chờ đón ngay tại cửa. Trong khi đợi đi ăn tối với 2 cặp kia, vợ chồng chúng tôi sung sướng thưởng thức mãng cầu, xoài… do Cúc mang đến tại khách sạn. Sau đó, chúng tôi được dẫn đi ăn mì ở một quán nằm trên con đường đâm từ phía sau chợ Bến Thành để được chém đẹp.

March 11, 2015. Chúng tôi ở chơi Sài Gòn, vợ đến thăm bà con và bạn thân, chồng đến chơi với các bạn cùng khóa 7 YKH.

March 12, 2015. Đạt & Chi và Chánh & Châu cùng bay ra Huế. Phủ Bài trông nhỏ và kém văn minh. Từ phi trường, nhóm chúng tôi đi thẳng về nhà cũ của cha mẹ của Đạt nằm trên đường Chi Lăng, nay được vợ chồng em gái út là Trang &

và Nguyễn Văn Thông, BS YKH thuộc khóa 9, trông coi. Đến nơi, sau khi chào hỏi, tôi được Đạt rủ ra phía vườn sau, vừa đứng đái dưới bụi chuối vừa nhìn ra sông Hương. Thiệt là một cảm giác khoái cảm. "Đã quá! Cám ơn cụ mi!" tôi nói với Đạt.

Vợ chồng Trang & Thông đãi một bửa ăn trưa nhớ đời: gỏi mít, chả cá thác lác (thứ thiệt) chiên, cá bống kho khô, dồi trường chấm ruốc, cuốn thịt & tôm chua, canh rau & nấm tràm. Ai nói chuyện cứ nói, riêng tôi cắm cúi ăn lia lịa. Nội món cá bống kho khô, món ruột của tôi hồi còn ở Huế và là món tôi "ra menu" khi còn ở Melbourne khi được hỏi, cũng đủ làm tôi khoái khẩu rồi, huống hồ thêm các món ngon lạ kia nữa. Một bữa cơm Huế chính cống dành cho khách phương xa trở về thăm.

Rời nhà của Trang & Thông, vợ chồng chúng tôi đến Phủ Cam, nhờ đứa cháu trai dẫn đường đến thăm mộ đại gia đình, trong đó có luôn phần mộ của ba tôi, tại khu núi Thiên Thai, nay được sửa sang đàng hoàng tử tế, với tấm bia mới và sơn mới, kể từ sau chuyến về thăm năm trước của chúng tôi.

Chánh & Châu

Cùng chiều, sau khi về khách sạn Romance trên đường Nguyễn Thái Học để lấy phòng, tôi liên lạc với BS. Thái Doãn Quảng, bạn cùng khóa 7 YKH, nhờ chở đến thăm một đồng môn khác cùng khóa là BS. Cao Quảng Phụng. Bạn Phụng bị bệnh tâm thần từ nhiều năm nay kể từ ngày vợ mất. Tuy điên, nhưng bạn Phụng nhớ rất rõ tên những bạn cùng lớp với mình và cũng biết cám ơn và cất tiền sâu vào túi quần khi nhận tiền của bạn Hoàng Ngọc Vinh (Montreal) và tôi gởi tặng. Sau khi đến thăm gia đình một người thân quen trước đây cùng ở trong trường ĐK, vợ chồng chúng tôi đi "kéo ghế" ăn đêm ở quán Tân Hoàng Phát. Về lại khách sạn, tôi tìm đến phòng vợ chồng Đạt hỏi trước chương trình ngày mai.

March 13, 2015. Một mình tôi dậy thật sớm, từ lúc 5 giờ sáng, đi xe thồ xuống Vỹ Dạ thăm Vĩnh Cờ, con Ô.B Bửu Đệ, nhân viên của trường ĐK ở ngay cổng trước của trường và là bạn xưa của tôi. Sau chầu cà phê và hút vài điếu thuốc với nhau, Cờ chở tôi đến thăm cặp BS. Nguyễn Minh Dũng và Thu Hương, cùng khóa 12 YKH. Dũng cùng lớn lên với tôi trong trường ĐK và nối gót tôi vào học trường YKH, còn T. Hương là cháu của Cô Hoàng Thị Kim Cúc (người con gái mà thi sĩ Hàn Mạc Tử yêu say đắm), cũng từng ở nhà với Cô Cúc của mình trong trường ĐK . Khoảng 8 giờ sáng, Cờ chở tôi về lại khách sạn. Sau điểm tâm ở khách sạn, BS. Hoàng Trọng Châu chở vợ, chị Tuyết Mai là chị thứ hai của Đạt, và Trang đến khách sạn để cùng với nhập với bốn chúng tôi đi chơi ở Đầm Chuồng, Phá Tam Giang, Sịa… bằng con đường gần biển mới mở sau này. Ngồi trên xe, chúng tôi được cho ăn củ bình tinh, khoai mì và bắp luộc. Ngon vô cùng! Đến giờ trưa, tất cả dừng chân ở một quán dọc đường vào ăn bánh ướt & thịt heo và cháo tim cật… Trên đường về lại khách sạn, Trang cho dừng xe nhảy xuống tìm mua cho được một trái mít ướt,

Nguyễn Minh Dũng & Thu Hương, Đống # 12

sau khi nghe tôi "tâm sự" là đã mấy chục năm chưa được ăn lại mít ướt lần nào. Tháng 3 mà có mít ở Huế mới là chuyện lạ. Về khách sạn tôi ăn liền mít ướt cho đã thèm. Nhưng Châu không ăn được vì bắt đầu bị tiêu chảy, có lẽ do ăn rau sống ở quán bánh ướt. Tôi tìm mua thuốc cho uống liền. Tối đến, trong khi vợ nằm dưỡng bệnh trong phòng, tôi đến circle sportif cũ để hội ngộ với nhóm bạn thân thuộc của thời cùng ở với nhau trong trường ĐK, gồm có vợ chồng BS. Minh Dũng & Thu Hương, Vĩnh Cờ, anh Võ V. Du (trước đây là nhân viên của trường ĐK), và Hoàng Minh Đức, người đẹp ĐK một thời, mà nay vẫn là một người đẹp của Huế. Nhóm bạn cùng thuở thơ ấu chuyện trò với nhau thật vui và chân tình. Về đến nhà cũng gần nửa đêm. Vợ có vẻ khỏe hơn chút xíu. Ngày của tôi đã quá dài, bất tỉnh là vừa.

March 14, 2015. Đạt & Chi và Chánh & Châu cùng rời khách sạn trên xe bus nằm của SINH TOURIST để vào Đà Nẵng. Đến khi xe dừng ở phố ĐN, nhìn ra ông tài xế là Phan Chánh Tài, anh của bạn Phan Chánh Đức, thủ quỹ của miềng bên này. Loay hoay nói chuyện, mới hay anh Tài nay là chủ của tập đoàn xe bus này, ngày hôm nay phải lái vì tài xế nghỉ bệnh. Nhắc đến chuyện thời xưa, năm 1971, Tài và tôi cùng theo tán một cô SV Khoa Học. Tài thắng tôi thua. Cả hai cười thỏa thích. Thật là quả đất tròn! Trong 2 ngày tại ĐN, vợ chồng chúng tôi đi thăm mộ anh Vĩnh Toàn, gặp bạn cùng khóa 7 YKH Lưu Ngọc Chấn và Trần Đình Tùng (có vợ là BS. Cúc, khóa 10, hiện là Giám Đốc BV Thái Bình Dương, một bệnh viện tư 100 giường ở Hội An), cùng nhau đi ăn tối. Ngoài ra Chánh & Châu còn lái xe honda đi chơi biển Mỹ Khê, chùa Linh Ứng, lòng vòng qua các đường Độc Lập, Bạch Đằng, chợ Hàn, cà phê ở Phố Xưa…

March 16, 2015. Chúng tôi bay về lại Sài Gòn trong sáng sớm. Chiều đến, bạn Dương Đình Công chở tôi đến nhà Nguyễn Tấn để gặp mặt nhiều bạn khóa 7, Nguyễn Trận, Lê Văn Phú, Huỳnh Cầm, Phan Quý Nam, Đặng Ngọc Chất, Chung Châu Hồ. Ăn nhậu chuyện trò mấy giờ đồng hồ rồi cả đám dắt nhau qua thăm vợ chồng Võ Bá, bạn đồng môn bị tai biến mạch máu não từ nhiều năm trước khiến đi đứng khó khăn. Vợ của Bá, xuất thân từ trường Blaise Pascal với tôi, chăm sóc chồng rất chu đáo, đã đón tiếp phái đoàn bạn của chồng thật lịch sự, ngoài bánh trái đủ thứ còn cả champagne nổ bụp cho "chồng và bạn của chồng thêm hoan hỉ."

March 17, 2015. Vợ chồng đi thăm mấy dì của vợ tại Thủ Đức, rồi lai rai mua sắm chút đỉnh tại chợ Bến Thành, chuẩn bị cho chuyến bay về lại Singapore.

March 18, 2015. Nhóm 14-15 bạn khóa 7 YKH cùng lên chung một xe bus thuê đi về Cần Thơ, trước tiên để thăm chị bạn đồng khóa, BS. Minh Lê, người duy nhất của toàn khóa 7 ở trong nước cũng như ở hải ngoại đã hành nghề giải phẫu sau 1975, đồng thời đến thăm chị Đỗ Thanh Ba và thắp hương tưởng nhớ đến BS. Ba, đồng khóa 7 YKH, đã mất hơn một chục năm. Đây là một cuộc đi chơi của khóa 7 có tính cách kỷ niệm,vì 3 tháng sau, bạn Huỳnh Cầm chết, và một năm sau đến phiên bạn Chung Châu Hồ ra đi trong một chuyến đi thăm 2 con mình ở Anh Quốc.

March 19, 2015. Vợ chồng chúng tôi có nguyên một ngày nghỉ ngơi dưỡng sức ở khách sạn. Tối khuya cùng ngày, bỗng nhiên tôi bị lên cơn đau bụng cấp tính, phải đến cấp cứu tại BV Hoàn Mỹ và từ đó được chuyển qua BV Chợ Rẫy để giải phẫu, hủy bỏ chuyến bay trở về Singapore vào March 20 và phần cuối của cuộc du lịch dài một tháng

Sau khi nằm điều trị tại BV 7 ngày, tôi về KS nằm thêm 4 ngày để dưỡng thương. Một ngày trước khi vợ chồng chúng tôi bay về lại Hoa Kỳ, chúng tôi có làm một một buổi tiệc cám ơn các bạn khóa 7 đã quan tâm, gởi gắm, đến thăm, an ủi và ủng hộ tinh thần cho bệnh nhân Chánh. Với những đồng môn YKH ở Sydney, Lê Đình Cường & Nguyễn Thu Giang, Phạm Dương, Minh "đầu bạc", Hà Vũ Trâm… xin lỗi hẹn lần này. Mong sẽ gặp nhau trong tương lai gần. Hai tuần sau khi về đến nhà, dư âm tình bạn sống lại khi chúng tôi nhận thùng đồ áo quần và linh tinh của mình không lấy được vì lỡ chuyến trở lại nhà anh chị Diêu & Chỉnh. Quả là chu đáo!

Thế mới biết ở đâu có bạn thân thuộc ở đó có tiếng cười. Ở đâu có chân tình ở đó có hạnh phúc.

Ngồi: Thương (bạn của Châu), Mai Thu Cúc # 11, Thanh Thanh (vợ của Giảng), Châu & Chánh, Chung Châu Hồ, Phan Quý Nam
Đứng: Nguyễn Trận, Thiết (chồng của Thương), Lê Văn Phú, Hồ Văn Giảng, Đặng Ngọc Chất, Nguyễn Tấn, Dương Đình Công, Phan Tiêu Thu #9

PHẦN HAI

Nhìn vào chương trình dày đặc của chuyến đi chơi 10 ngày Montreal do Thúy, vợ của bạn nối khố Hoàng Ngọc Vinh, và Quỳnh Hoa, vợ của Diệc Kiến Quân, khóa 10, soạn sẵn cả 2 tuần trước ngày đi, vợ chồng chúng tôi tự biết chuyến du lịch lần này thật "hoành tráng" nên chuẩn bị tinh thần "Chơi không biết mệt. Ngủ sau khi về lại nhà."

May 16, 2017. Tại phi trường quốc tế Dorval, Chánh & Châu nhìn thấy Thúy đứng chờ với nụ cười tươi rói trên môi dù lúc đó là 1 giờ khuya, trong khi Vinh đang lái xe vòng vòng chờ bên ngoài. Về đến nhà, bốn người vừa ăn bún riêu & ốc vừa nói chuyện rào rào cho đến 3 giờ sáng mới vãn, để cho Vinh còn ngủ được ít giờ trước khi đi làm clinic.

Khoảng 11 giờ sáng, vợ chồng Bích Thụy & Trang đến chở Chánh & Châu đi thăm Lộc, em của B. Thụy và đồng thời một bạn thân tình của Chánh từ khi còn ở Huế. Trên đường, trong khi B. Thụy lái xe một cách thành thạo với chân trái luôn đặt chéo trên ghế dưới chân phải, Trang quay lại kể cho tôi nghe câu chuyện rất cảm động và đầy trách nhiệm của đời y sĩ của mình trong những ngày cuối tại TĐQY thuộc Sư Đoàn 2 ở Chu Lai/Quảng Ngãi, rồi những ngày cuối ở Đà Nẵng trong cuối tháng 3, 1975. Anh BS. Trang cùng lứa với tôi nhưng tốt nghiệp Quân Y Hiện Dịch từ Sài Gòn, và được điều động về làm y sĩ giải phẫu cho BV Dã Chiến của Sư Đoàn 2 BB vào cuối tháng 2, 1975, sau khi học xong khóa giải phẫu gần một năm rưỡi tại TYV Cộng Hòa.

Nhà của vợ chồng Trần Đình Lộc ở trong vùng nông nghiệp Granby duy nhất trồng cây Pomme của toàn TB Quebec, nên xe đi ngang qua những rừng cây pomme vẫn còn hoa trắng, hồng…tuyệt đẹp.

Cả tiếng sau mới đến, đậu xe bên hông nhà, chúng tôi được B. Thụy giới thiệu con trai

Trần Đình Lộc, Vĩnh Chánh

duy nhất của vợ chồng Lộc, hiện là một bác sĩ chuyên về Cấp cứu, có dáng người cao ráo, đẹp trai, nói tiếng Việt rất chuẩn. Bạn Lộc của tôi ngồi trên ghế trước thềm nhà chờ khách xa từ cả giờ. Nhìn lại bạn mình sau lần cuối gặp nhau gần 6 năm trước, tôi xúc động khi ôm choàng vai bạn và đỡ bạn đi vào nhà. Hẳn cơn chấn động tinh thần khi vào tù CS vì vụ liên hệ với GS. Nguyễn Nhuận, rồi chứng bệnh hiểm nghèo với tai biến mạch máo não kèm theo suy tim, đã để lại những di chứng không chối cãi trên thân thể của bạn mình, cho dù tinh thần vẫn sáng suốt. Lộc vẫn nhất định kéo tôi ra véranda sau nhà "mình làm với nhau vài điếu thuốc nghe cụ mi. Tau cất bao thuốc trong ngăn đá từ lâu chờ ngày hôm nay." Tình đến thế! Vừa hút vừa nói chuyện đời, xưa và nay. Sau nhà là rặng thông đang xào xạc dưới những cơn gió tạo thành những ngọn sóng nhỏ uốn éo chập chùng trên cành lá, ngọn cây. Dưới đất, các vạt cỏ xanh tươi trải dài mát mắt dưới ánh nắng ấm của giữa mùa xuân. Trong khung cảnh thanh bình êm ả này, cảm nhận về tình người, tình bạn thật quý mà chẳng cần nói nhiều.

Đến chỗ xa xôi này mà được mời ăn toàn món độc đáo, bánh ít & bánh ram, bánh nậm, mì Quảng, bánh cam, chè… hoàn toàn do nhà tự làm thì phải biết là vợ chồng bạn mình thương và quý mình biết mấy. Ngồi rán thêm rồi cũng phải ra về. Trên đường về xe cộ đông nghẹt vì giờ cao điểm. Tài xế B. Thụy lái xe rất đáng nể, y như một yên hùng ngày nào, vượt qua lane dễ dàng dù chỉ lái với một tay trái và một chân phải.

Về đến nhà, chờ Vinh đi làm về là 2 cặp Vinh & Thúy và Chánh & Châu lên đường đến Quán Hương Xưa do 2 bạn Diễm & Thắng mời. Đến nơi đã thấy chộn rộn với 5 cặp. Vợ chồng Diễm & Thắng nhìn vào rất thon gọn, sau khi nói chuyện mới biết cả hai đều rất sportif, thường xuyên đi xe đạp vào mùa hè và đi ski vào mùa đông mỗi cuối tuần, vì vậy mới có cái chalet ở trên Mont Tremblant. Vì ngồi cạnh Thắng nên tôi được cho xem hình 2 con trai, cao ráo khỏe mạnh và rất đẹp trai (và còn độc thân, quý vị ạ), trưởng nam Patrick là một Physical Therapist, và út nam Nicholas, hiện đang làm externship ở BV bên NY.

Trên đường về nhà, Vinh dừng xe ở tiệm Couche Tard gần nhà, và hai đứa vào mua một bao thuốc lá. Trong khi hai bà vợ đi ngủ, 2 thằng tôi ra balcon phía sau, làm vài ly Hennessy xo sec, hút vài điếu thuốc, rỉ rả chuyện trò cho tới khuya, chấm dứt ngày đầu tiên của chúng tôi ở Montreal.

May 18, 2017. Điểm tâm với bánh giò do Thúy tự làm. Hấp dẫn, thơm và ngon. Vinh đi làm. Một lúc sau, Quỳnh Hoa ghé qua,

Trái sang Phải: Thắng, Chánh, Vinh, Quân, Trang, Bích Thụy, Mộng Thúy, Minh Châu, Quỳnh Hoa, Tuyết Diễm

chở Thúy và Chánh & Châu đến nhà một cặp vợ chồng thân quen của các bạn YKH ở Montreal, mà khi giới thiệu tôi phải kêu bằng chú vì mang tên Bửu Việt. Dù không quen biết trước, nhưng vì chú Việt còn trẻ tuổi nên tôi liên tưởng đến các Mệ Ưng Dự, Ưng Thi (của rạp Rex ở Sài Gòn)... Vậy mà không ngờ lại đúng sự thật. Chú Bửu Việt là con của Cụ Ưng Dự, kêu Cụ Ưng Trình (cha của linh mục Bửu Dưỡng, BS. Bửu Châu...) là Bác, và Cụ Ưng Thi là Chú. Chị của Bửu Việt là vợ của ông Võ Tá Hân, nổi tiếng sau này vì những bản nhạc về Huế. Tại nhà này chúng tôi gặp Lê Đức Tâm, vợ chồng Hồ Viết Hiếu & Hồng, Thanh Duyên (em gái của anh Lê Văn Danh, #2 YKH) và một thân hữu khác là anh Ngô Bảo Tiến. Bấy giờ tôi mới được biết Hiếu thuộc khóa 10, cùng một khóa với Lê Đ. Tâm, Diệc K. Quân, làm trưởng khoa Nhi của trường Y Dược Huế sau anh Bùi An Bình và chị Kim Ngân cho đến ngày định cư ở Florida do con gái bảo lãnh qua. Nhân tiện biết tin Chánh & Châu qua Montreal, 2 bạn Tâm và Quân cù rủ vợ chồng Hiếu qua chơi cùng lúc.

Chánh, Châu, vợ chồng chị Hương, anh Đoàn Chính

Xế chiều, Chánh & Châu được chị Thanh Duyên chở đến nhà anh ruột là Vĩnh Anh. Anh là người anh thứ ba trong nhà, du học Canada từ năm 1962, nay về hưu và sống cu ky một mình, từ… xưa cho đến nay. Vợ chồng tôi ngồi chuyện trò với anh, rồi nhờ anh dẫn đi mua một cái bánh cake cho buổi hội ngộ tối hôm nay của nhóm khóa 8 Chính Trị Kinh Doanh Đà Lạt của vợ tôi.

Tại buổi tiệc tối đó, tôi gặp lại anh Đoàn Chính và vợ là chị Mộng Hương, đàn chị của Châu. Anh Đoàn Chính là con trai của cố nhạc sĩ Đoàn Chuẩn, được cho vào loại hồi chánh khi tiểu đoàn CSBV của anh bị bao vây bởi TĐ8ND tại Sài Gòn trong lần tấn công đợt 2 Mậu Thân của CS vào Miền Nam VN. Anh Chính kể câu chuyện, có lẽ để vui cười, dù trong cái cười vẫn có phần nào sự thật, là khi anh rời Miền Bắc vào Nam, cha anh cho anh một lá bùa mang trong người, căn dặn chỉ mở khi gặp trường hợp khó khăn. Trong trận đánh ở Sài Gòn năm 1968 đó, TĐ CSBV chính quy của anh bị thiệt hại rất nặng và bị bao vây tứ bề, anh bèn mở bùa đọc thấy 1 chữ duy nhất "hồi". Thế là anh làm theo ngay: ra trình diện Hồi Chánh. Cả đám bạn hiện diện có dịp cười thỏa thích. Cũng may mà anh chị ra đi được ngày 30 tháng 4, 1975. Anh có một giọng hát tuyệt vời và từng giúp trong ban văn nghệ của Hội Nhảy Dù ở Montreal hàng năm.

Tối đến anh bạn chủ nhân buổi tiệc chở chúng tôi về nhà của Quân & Hoa, gặp lại Vinh & Thúy ở đó chờ chúng tôi, và có luôn vợ chồng Hiếu & Hồng ở trong nhà của Quân & Hoa. Bên kia đường và ngay trước mặt nhà là một ngọn đồi nhỏ rất xinh xắn, một dấu hiệu tốt

Ngồi: Hoa. Châu. Thúy. Hồng Đứng: Quân. Chánh. Vinh. Hiếu

về phong thủy. Có lẽ cũng vì vậy mà gia đình Quân & Q. Hoa rất nên nồi.

May 19, 2017. Anh chị Văn Quảng & Tôn Nữ Nga đi cùng với 2 cô em của Nga (Hằng và Mai) đến nhà Vinh để hợp đoàn đi cùng với xe của Quân & Hoa có cả Hiếu & Hồng và Chánh & Châu. Hai xe lên đường trực chỉ Ottawa. Gần trưa đến nơi, nhưng kiếm nơi đậu xe cũng hơi khó nên 2 xe lạc nhau. Chúng tôi đi vòng vòng xem tòa nhà Quốc Hội, các cơ sở hành chánh của liên bang, vườn hoa Tulipe… Ăn trưa ở quày bán hot dog bên đường, uống cà phê ăn bánh ngọt ở Bistro Patisserie…

Về lại Montreal, chúng tôi đi thẳng đến nhà B. Thụy & Trang để ăn tối. Với sự trợ giúp của một chị phụ bếp, B. Thụy dọn ra một thực đơn tuyệt ngon với đầy đủ màu sắc thật đẹp, salad lobster, xôi thịt hon, bún bò, trái cây VN… Các bạn vui chơi, hát hò và nghe B. Thụy dạo đờn Piano cho Hồng, vợ của Hiếu hát. Nhìn các hình gia đình, tôi nhớ lại Trang & Thụy có 1 con trai là bác sĩ chuyên môn về tim, rất gần với mẹ, và 2 cô con gái lại rất gần với cha. Hai bạn có đầy đủ một đàn cháu nội ngoại. Dù gần nửa đêm, B. Thụy tình nguyện chở 2 cặp Vinh & Thúy và Chánh & Châu về nhà Vinh. Merci beaucoup!

Chánh/ Châu/ Hoa/ Quân/ cặp gia chủ Tôn Nữ Nga và Văn Quảng/ Hiếu/ Hồng/ Thúy/ Vinh

May 20, 2017. Trong khi 2 bà rủ nhau đi aquatic aerobic, Vinh và Chánh có một buổi sáng thảnh thơi, sau khi xong điểm tâm, kéo nhau ra balcon phía sau cà phê thuốc lá trong một buổi sáng khá lạnh và sương mù. Khoảng 11 giờ sáng, 4 chúng tôi lên đường đến nhà anh chị Văn Quảng & Tôn Nữ Nga. Vì cầu chính bị đóng cửa, phải tìm đường lòng vòng qua cầu khác nên nhóm chúng tôi đến nhà AC Quảng hơi trễ một chút. Vào nhà đã thấy vợ chồng Quân, vợ chồng Hiếu. Lát sau mới có Tôn Nữ San xuất hiện. Lại thêm một bữa cơm rất vừa lòng thực khách, vừa bắt mắt, vừa lạ miệng lại vừa ngon, với món gỏi rong biển, bò nướng lá lốt cuốn với rau sống, cháo đuôi bò, tráng miệng với chè hạt sen và hát nhạc sống với anh Văn Quảng chơi key board. Nghe noái anh tự nguyện học chơi đờn để dạo đờn cho vợ hát. Tại nhà, tôi có đến nói

Hiếu. Hồng. Chánh. Châu. Quân. Vinh. Thúy

chuyện với người con trai duy nhất của AC Quảng là Văn Vũ Quang, hiện đang năm thứ 3 Residency FP, sau khi đã xong Master Microbiology. Quảng cũng đã có vợ và hai con, đề huề một trai và một gái.

Từ nhà AC Quảng & Nga, 4 chúng tôi đi thẳng đến trung tâm Hồng Bàng dạy tiếng Việt để tham dự một buổi văn nghệ gây quỹ cho nhà trường, mà một mạnh thường quân, nữ BS. Tôn Nữ Liên Chi, mua 15 vé (mỗi vé $100.00) tặng cho nhóm bạn YKH. Hai ca sĩ chính của chương trình, Nguyên Khang và Diễm Liên, đã liên tục trình diễn cho đến gần 1 giờ sáng, trước một cử tọa gần cả 300 người. Tại đây, chúng tôi gặp lại vài người quen, trong đó có anh chị BS. Dương Hồng Huy, bà con gần với Châu.

Trên đường về nhà, dù bụng vẫn còn no, nhưng chúng tôi vẫn ghé lại một tiệm ăn mở cửa khuya để Thúy vào mua Putine, một món khoai tây chiên trộn chung với sauce putine và melted cheese. Ăn thì vui, nhưng nếu ăn thứ này trong mùa đông đổ tuyết thì chắc tuyệt hơn nhiều. Tại nhà, chúng tôi lại ngồi tán dóc cho đến 2 giờ sáng mới đi ngủ.

May 21, 2017. Trước khi ăn sáng, tôi gọi ĐT cho bạn Lê Quang Tiến, xem bạn có rảnh ngày giờ nào để gặp nhau, nhưng Tiến cho

Hoa/ Quân/ Cúc/ Tâm/ Chánh/ San/ Hùng/ Hiếu/ Hồng/ Thúy/ Vinh/ BS. Trang Châu

Nga/ Chị Phúc/ Hoa/ Cúc/ Châu/ Thân Hữu/ Thúy/ Bích Thụy/ San/ Hồng

Quân/ Tâm/ Vinh/ Chánh/ Văn Quảng/ Nga/ San/ Hiếu

biết vợ chồng anh sắp sửa đi Toronto mấy ngày nữa mới về lại. Tôi phục bạn Tiến đã từ hơn cả chục năm, cứ vào mỗi tháng 4, qua chi hội Nhảy Dù Montreal, bạn tổ chức tiệc để quyên tiền giúp đỡ tận tay các TPB của VNCH còn tại quê nhà. Bạn cũng từng làm chủ tịch Gia Đình Mũ Đỏ VN từ 4-5 năm qua, cũng như chủ tịch hội Y Sĩ VN tại Montreal. Tôi không có dịp gặp mặt Tiến & Dung để chung vui với 2 bạn về thành đạt của út nữ nay là một bác sĩ chuyên khoa.

Gần trưa, 4 chúng tôi lên đường đến nhà thứ hai của Quân & Hoa, trong vùng Brossard, nơi con gái Diana và chồng đang tạm ở. Cả hai và dâu

trưởng người Canadienne đều lăng xăng phụ giúp.

Viết bao nhiêu chắc cũng khó đủ để diễn tả cuộc vui, không khí buổi tiệc mà tiêu biểu là hàng chữ 3 L: Love Laugh Live… Repeat (chứ không phải 3/4 L kiểu của Lê Đức Tâm thường nói mô!) trên ghế sopha, khách mời vui cười, chuyện trò, kẻ ngồi người đứng, bàn tiệc cùng các món ăn mặn, ngọt và các thức uống, nên tôi xin đưa ra một loạt hình trong party ngày hôm ấy do AC Diệc Kiến Quân & Quỳnh Hoa khoản đãi các bạn YKH: Văn Quảng & Nga, Bích Thụy & Trang, Vinh & Thúy, Chánh & Châu, San & Hùng (dù mới mổ đầu gối chưa tới 1 tuần), Hiếu & Hồng, Tâm & Cúc cùng một số thân hữu như quý AC BS. Lê Trang Châu, niên trưởng của tôi trong QYND, AC BS. Trương Công Phúc, cùng promo với tôi nhưng tốt nghiệp YK SNG, Chú & Thím Bửu Việt… Mời quý bạn xa gần nhìn vào hình đoán cho đúng tên bạn của mình nhé. Và mời quý bạn nhìn vào cách chưng dọn đồ ăn, appetizers, dessert, các loại thức ăn, Việt có, Pháp có, Tàu có, Sushi có, Đại Hàn có, ngọt có, mặn có, diet có, bổ dưỡng có mà chay cũng có luôn… cho thấy tấm lòng hiếu khách rộng rãi và đầy nhiệt tình của vợ chồng gia chủ.

Đặc biệt trong party này, tôi gặp lại anh BS. Trang Châu của QYND, kể từ ngày tôi rời trường Quân Y ở Sài Gòn sau 6 tháng huấn luyện hành chánh vào tháng 6, 1974. Thỉnh thoảng anh có chia xẻ với tôi về những tác phẩm văn chương của anh.

Quân & Hoa

Bích Thụy. Hồng. Châu. Hoa

Tôi tìm thì giờ nói chuyện riêng với Hoa và Quân, hỏi thăm về các con và cháu. Tôi hoan hỉ biết con trai trưởng Hugo, một surgeon chuyên về giải phẫu tiêu hóa, nay là một leading surgeon về Bariatric Surgery, thường xuyên được mời diễn giảng về cách thức điều trị bằng giải phẫu bao tử cho những bệnh nhân cần xuống cân. Hiện tại Hugo và vợ cùng 2 con, một trai và một gái, ở gần nhà cha mẹ trong khu Brossard này. Thứ Nam Oliver, một bác sĩ chuyên về Nephrology, hoạt động tích cực trong ngành ghép thận. Mỗi năm Oliver kêu gọi dân chúng chạy bộ gọi là March du Rein "à la cause des maladies rénales et du don d'organes", được cả bộ trưởng y tế PQ tham dự và sự ủng hộ lớn từ mọi thành phần trong thành phố Montreal. Giống như anh của mình, Oliver có vợ và có một con gái 2 tuổi và một con trai 6 tháng, có nhà cũng xúm xít gần với nhà cha mẹ. Thứ nữ Diana là một bác sĩ chuyên về Emergency Medicine, hiện tại làm việc về Critical Care sau khi học thêm ngành này. Diana lấy

BS. Trang Châu và Chánh

chồng được 1 năm nay và chưa có con. Cho tôi được khoe hình của con bạn mình trong tiệc cưới của Oliver (đứng giữa anh trai và em gái) mà tôi cất giữ từ cả mấy năm qua.

Chiều đến, chúng tôi ghé thăm San và Hùng ở gần đó. Vườn trước và vườn sau tràn ngập những bông hoa đủ màu sắc, cái thì trong chậu, cái thì treo, cái thì dưới đất, trên cây. Ngay cả trong nhà có vô số những chậu phong lan khác màu nhau. Anh Hùng cho biết sau giải phẫu đầu gối anh chỉ cần uống Tylenol chống đau là đủ rồi. Dù vậy anh không dám hứa chắc anh sẽ tham dự ĐH tại Little Saigon, nhưng vẫn để vợ mình đi một mình. "Anh Hùng và San chưa bao giờ vắng mặt trong bất cứ ĐH YKH nào kể từ năm 2000, ngay cả khi được tổ chức tại ở Úc," tôi thành thật nhắc lại như vậy và tôi thấy ánh mắt của hai vợ chồng sáng lên và tự hào. Lén chụp tấm hình hai vợ chồng treo trên tường, nay xin trình làng.

Thân hữu. Hoa. Cúc. Thúy. Chị Trang Châu. Nga. Châu. chị Phúc. San. chị Bửu Việt. Hồng

Trên xe về nhà, 4 chúng tôi bàn tính chuyện đi ăn tối bên ngoài. Đề nghị của tôi xin về nhà ăn cơm, với cái chi cũng được, vì cả mấy ngày qua, tuy được cho ăn ngon, nhưng vì thiếu cơm trong bụng nên tôi cảm thấy yếu trong người, được 3 người kia đồng ý. Và cơm cho vào miệng mà cảm thấy hể hả! Vậy đó.

May 22, 2017. Hôm nay là ngày Thứ Hai, ngày lễ Victoria Day của Canada. Phòng mạch đóng cửa, sướng chưa!

Vì biết trước hôm nay mưa, nên thay vì sẽ đi thăm Quebec, cả nhóm đồng ý đi chơi Mont Tremblant. Xe SUV Porch của Tâm & Cúc chở Hiếu & Hồng. Xe minivan của Quân & Hoa chở Vinh & Thúy và Chánh & Châu. Mưa lai rai kèm theo chút sương mù phủ trên những đồi núi dọc hai bên đường khiến khung cảnh tuyệt diệu.

Mont Tremblant là một ski resort, cách Montreal chưa đến 2 giờ lái xe. Thời tiết hơi lạnh và chút mưa đây đó, khiến du khách rất vừa lòng với xứ lạnh tình nồng. Mười người chúng tôi vào hẳn bên trong resort, dung dăng dung dẻ như một bầy con "trẻ mãi không già."

Nhìn hình đưa tay chào mà thấy… ghét ghê!

Quân. Thân Hữu. Hoa. Cúc & Tâm. Vinh & Thúy. Chánh & Châu. AC BS. Trang Châu. Nga & Quảng. San. Hiếu & Hồng. AC Bửu Việt. AC BS. Trương Công Phúc.

Hiếu & Hồng. Tâm & Cúc. Châu & Chánh. Quân & Hoa. Thúy & Vinh

Mặt người nào cũng có vẻ sung sướng và hả hê. Có lẽ sau khi tất cả đã ăn một bữa trưa kềnh bụng theo kiểu picnik với quá nhiều thức ăn đem theo, ngay ngoài bãi đậu xe. Gồm luôn cả cà phê, trà nóng…

Trên đường về lại Montreal, 2 xe đều ghé lại một outlet mua sắm một cách ham hố, nhất là khi đô Mỹ trội hơn đô Canadien khá nhiều. Tôi tìm mua được cho Nàng một dress màu vàng rất ưng ý vì đó là màu kỷ niệm của chúng tôi. Vì vậy 2 Xê dệt mộng sẽ qua chơi lại Montreal trong mùa Thu (Please! Có ai đọc rõ chưa?) để xem Foliage cùng lá vàng rơi rụng dọc theo con đường đến Mont Tremblant.

Trời vừa tối khi mọi người về đến một quán nhậu ở Montreal, do AC Tâm & Cúc khoản đãi. Chủ nhân quán là chỗ quen biết với BS. Tâm. Nhiều người trong bàn tiệc ngạc nhiên khi biết chị Cúc đã từng học ở trường ĐK/Huế mấy năm

Cúc & Tâm. Chánh & Châu. Vinh & Thúy. Hồng & Hiếu. Quân

Thúy. Hồng. Châu

Chánh. Quân. Tâm. Hiếu. Vinh

Châu. Thúy. Chị BS. Liên Chi. Hoa. Hồng. chị Trang Châu

Cúc. Châu. Hoa. Thúy. Hồng

Vinh và con gái Catherine.

trước khi vào Sài Gòn học trường Dược. Và anh Tâm quen với chị Cúc sau 1975, khi Tâm làm BS và Cúc làm DS cho 2 công ty gần nhau ở Biên Hòa, nên thường xuyên gặp nhau khi đi cùng chuyến xe Sài Gòn-Biên Hòa-Sài Gòn. Hai người lấy nhau trước khi vượt biên. Tôi có hỏi Cúc hồi xưa Tâm có nói nhiều và tếu như bây giờ không?? Câu trả lời, "Hồi đó anh đàng hoàng lắm chứ đâu có như bây giờ." Vậy thì dưới cái nhìn của tôi, Cúc chính là người đã uốn nắn Tâm ra con người vui tính, hoạt bát và quyến rũ trong bất cứ câu chuyện nào. Hì hì!

May 23, 2017. Vinh & Thúy và Chánh & Châu lại kéo qua nhà Quân, và 8 người kéo nhau đi chơi ở Royal Park, ngắm vườn hoa Tulipes, dạo xung quanh hồ được vài miles cho body nhẹ bớt chút đỉnh sau bao ngày ăn chơi quá chừng, vui hưởng sự an lành của trời đất. Từ Park, chúng tôi qua thăm viếng Saint Joseph Cathedral, nổi tiếng là nơi xảy ra nhiều phép lạ trong quá khứ. Quá trưa, trở về lại nhà Quân & Hoa, bà chủ cho mỗi người một tô bún bò "lai Huế". Ăn xong mọi người lăn đùng ra ngủ như chết. Bữa tiệc tối hôm nay do vợ chồng Hiếu & Hồng thân mời ở một quán ăn Việt Nam, có luôn cả Tâm & Cúc cùng tham dự. Đến hồi gần ra về và quán cũng sắp đóng cửa, bỗng thấy BS. Trang, chồng của Bích Thụy, chạy ùa vào với một nhóm bạn BS cùng khóa. Tôi bèn chạy đến vì trong những bạn đó, có 2 cặp vợ chồng tôi quen biết, là cặp vợ chồng BS. Nguyễn Thanh Liêm, ở ngay Little Saigon, phục vụ QYND cùng một thời gian với tôi, và cặp vợ chồng Mai Phúc Am mà trước đây tôi gặp nhiều lần trong thời gian chúng tôi hành nghề ở TB Louisiana. Các bạn cùng lớp YK Sài Gòn với Trang có tổ chức một buổi hội ngộ gần cả 50 người với nhau ở Montreal trong thời gian này.

May 24, 2017. Cả 2 bạn Vinh và Quân đều đi làm phòng mạch. Trong buổi sáng, chúng tôi nhờ Thúy chở đi chợ, tất cả 6 nơi, tìm mua các thứ cần cho 2 đứa tôi nấu khoản đãi quý AC Trang Châu, Quân & Hoa, Tâm & Cúc, Hiếu & Hồng, Thanh Duyên và chị BS. Liên Chi tại đây. Các bạn YKH khác đều bận. Tôi làm món Canard au Vin, Châu làm món Xúp Măng Cua và gỏi vả xúc bánh tráng. Catherine, gái út của Vinh & Thúy, dành phần làm bánh Flan tráng miệng. Có lẽ món độc đáo nhất của buổi tiệc là món gỏi vả, không những vì câu chuyện trái vả được du hành từ Florida qua Denver, từ Denver qua Cali, rồi theo chúng tôi từ Cali qua đến đây, nhưng vì các người con xa xứ lâu năm, nay mới có dịp ăn lại món thuần túy của xứ Huế. Mọi người thưởng thức thật tình, món gỏi hết nhanh, khiến những ly rượu cũng chóng vơi.

Món Canard au Vin được trình bày khá thẩm mỹ khi dọn lên. Tôi hồi hộp, lén nhìn các thực khách chờ xem phản ứng. Được nghe những tiếng ồ, ngon hè, giỏi ri, không ngờ nấu đồ ăn Pháp mà còn hơn dân Canadien nữa…Vậy là mở cờ trong bụng, tôi nói chuyện bình thường trở lại. Vì thật ra, sau khi nêm nếm, cho tất cả vào lò nướng trong 2 giờ, rồi lấy ra, vẫn đậy kín cho đến giờ server, tôi vẫn chưa thử xem mặn ngọt, mùi vị, đủ lượng rượu…??? Vinh bật mí, "Ngoài rượu chát đỏ, Chánh còn xử dụng rượu XO của Vinh nữa, hèn gì mà món Vịt nấu rượu không ngon sao được!?" Bánh Flan của Catherine làm cũng rất xuất thần, ngon đặc biệt và cũng hết sạch. Cám ơn chị Trang Châu cũng đem đến món chè và được mọi người chia nhau thưởng thức. We all had a wonderful time, we all enjoyed the good foods, enjoyed the friendship. Cám ơn Vinh & Thúy và Catherine.

May 25, 2017. Trước khi đi làm, Vinh chở vợ và Chánh & Châu thả tại nhà Quân. Quân cũng đi làm ngày hôm ấy. Chúng tôi được mời ăn bún bò Huế (nữa) trong khi chờ Lê Đức Tâm tới. Tâm đến và cũng được mời ăn bún bò luôn. Sau đó, Tâm chở vợ chồng Hiếu, Q. Hoa, Thúy và 2 đứa tôi đi chơi Botanic Garden. Ngày hôm nay là một ngày có mưa phùn chen với nắng, có mây lãng đãng trên trời và gió lành lạnh. Bốn nàng, mỗi nàng một sắc áo, đang tranh tài với bông hoa cây cỏ.

Botanic Garden khá rộng, có nhiều khu vực khác nhau, như vườn của nước Trung Hoa, vườn Nhật với một phần dành chưng bày những chậu Bonsai, vườn Pháp, vườn Châu Phi… Chúng tôi cũng vào xem lầu insectariarium.

Tôi có thì giờ nói chuyện riêng thêm với Tâm. Tâm & Cúc có 2 con trai. Con trai đầu tên Lê Đức Kỳ Nam, làm việc trong nghề điện ảnh, rất sáng tạo và đam mê nghệ thuật, hiện là đạo diễn phim và được hãng RODEC của chính phủ Quebec giao cho một project 1 triệu đô thực hiện một phim tài liệu về American Latino Immigration. Sang năm 2018 phim sẽ phải xong và sẽ được trình chiếu. Người con trai thứ hai tên Lê Đức Kỳ Vỹ có một cơ sở riêng cho làm ngành quảng cáo của mình, có vợ là Bác sĩ Tổng Quát.

Riêng về cá nhân của Tâm, khi qua đến Canada vào năm 1982, Tâm đến thẳng trường ĐH Montreal xin thi challenge test để theo học lại YK, và sau khi có kết quả, Tâm được cho vào học 2 năm cuối. Khi chính thức tốt nghiệp MD, Tâm mau mắn xin đi học Pulmonology và đã hành nghề chuyên môn mấy chục năm qua. Trong thời gian đầu, Tâm thường giúp đỡ giảng dạy cho các bác sĩ Việt Nam sửa soạn thi lấy bằng tương đương YK để theo lại nghề. Mới mấy năm trước, khi chứng bệnh thận polycystic kidney disease của Tâm bắt đầu có dấu hiệu không được tốt thì Tâm được matched trúng trong danh sách ghép thận, ngay cả trước khi phải lọc máu. Thanks God. Giờ đây, Tâm trông rất bình thường bên ngoài và rất bình an bên trong, da dẻ hồng hào, tóc đen với râu không xanh, khi nào cũng tươi cười, khiến người xung quanh luôn thoải mái. Tôi có hứa vợ chồng chúng tôi sẽ qua lại Montreal để tham dự buổi trình chiếu đầu tiên cuốn phim do cháu Kỳ Nam đạo diễn - nếu được gởi giấy mời kèm theo vé máy bay aller retourn.

Tìm hiểu về anh Nguyễn Ngọc Lang, tôi được biết anh đang tính chuyện về hưu, có lẽ muốn chờ cho đến ngày tốt nghiệp của út nữ, bây giờ đang năm cuối trường YK của ĐH Montreal. Anh hiện đang rất bận vì đón tiếp bên nhà vợ trong dịp kỷ đầu tiên của nhạc mẫu.

Trở về lại nhà Hoa, nghỉ ngơi đôi chút rồi

Hồng. Thúy. Hoa. Châu

Đôi bạn Tâm & Hiếu

Tâm chở 2 chúng tôi thả tại nhà anh Vĩnh Anh của tôi. Hai anh em chúng tôi ngồi tâm sự cả trên 2 giờ. Những chuyện trước và sau 1975, những lý do vì sao anh không về VN dù lòng rất mong muốn. Không như nhiều lần trước đây, cả anh lẫn tôi đều tránh né những câu chuyên về chính trị, về thực chất CS và của đất nước VN hiện tại… Anh trao cho tôi cất giữ mấy cuốn gia phả của giòng họ Nguyễn Phước Tộc, của riêng nhánh ông cố chúng tôi là Miên Thanh, cùng văn bằng tiến sĩ Canh Nông kèm theo cuốn luận án tiến sĩ Canh Nông trình tại ĐH Laval vào tháng 8, 1968… Thấy anh sức khỏe và tinh thần vững mạnh, tôi cũng yên tâm . Càng về chiều trời càng mưa nhiều hơn. Gần 6 giờ, vợ chồng tôi từ giã anh ra về, nhờ anh đưa ra một đoạn đường đón xe taxi để đến nhà của Thanh Duyên.

Chưa đến 6-7 phút trên xe, Taxi đã dừng lại trước một building cao và mới, với mấy chục tầng lầu, tọa lạc ngay trung tâm thương mãi chính của Montreal. Theo hướng dẫn của securité tại front desk, chúng tôi dùng thang máy lên tầng thứ 16. Cửa vừa mở ra, đã thấy Thanh Duyên đứng đón ở góc hành lang. Xin được nhắc lại Thanh Duyên là em gái của anh Lê Văn Danh, khóa 2 YKH, phu quân của chị Nguyễn Tinh Châu, đồng khóa 2 với chồng. Ngoài anh Danh, trong gia đình còn có 2 người anh em khác cũng là BS. tốt nghiệp từ trường YKH. Đó là anh Lê Văn Di, khóa 6, và Lê T. Tuyết Diễm, khóa 9. Thanh Duyên từng học chung một lứa với tôi ở Tiểu Học Đồng Khánh, thường xuyên gặp nhau trong những lễ Chủ Nhật ở nhà thờ Nhà Nước tức nhà thờ Phan Xi Cô, sau lưng trường J'Anne D'Arc, khi cả gia đình của Duyên, từ cha mẹ cho đến các anh chị em trong nhà đều tham gia hát trong ca đoàn cho nhà thờ. Thanh Duyên du học Canada sau khi đậu trung học và chính T. Duyên là người đứng ra bảo lãnh đại gia đình mình qua thẳng Canada ngay sau 1975. Với chồng mất cách đây gần cả 7-8 năm, Thanh Duyên nay đã về hưu và sống rất thoải mái trong căn apartment sang trọng và an ninh này.

Căn apartment này nằm ở góc nên nhìn ra cả 2 hướng. Mở hé một cửa sổ để thưởng thức những hạt mưa rơi nhẹ vào mặt, tôi nhìn xuống đường phố nay đã lên đèn. Dáng Mount Royal, không mấy xa nơi đây, nay hơi khuất sau đám mây xuống gần. Không lâu sau, các khách mời lần lượt đến: Hồng & Hiếu, Tâm & Cúc, Quân & Hoa, Vinh & Thúy và chị BS. Liên Chi.

Trong tất cả những món ngon trên bàn, như xôi & thịt hon, xà lách thịt rôti, canh lá lốt, cá kho, dưa cải chua, tôi ăn nhiều nhất là món cá với dưa cải, nhất là sau khi Thanh Duyên đem ra cơm cháy do T. Duyên cố ý nấu cơm bằng nồi thường thay vì nồi điện. Cám ơn T. Duyên hết sức đã cho mọi người một buổi tối vui nhiều, nói nhiều, cười nhiều (có Lê Đức Tâm mà không cười nhiều sao được!?), ăn những món đậm đà hương vị quê nhà, nhất là khi bên ngoài trời mưa nặng dần. Thật khó quên.

Về đến nhà, Vinh và tôi ngồi nhâm nhi vài ly Heneessy XO, hút vài ba điếu thuốc, lai rai nói chuyện đời trước khi đi khò khò trong tiếng mưa đêm. "Mưa rơi mưa rơi, còn mưa mãi nhớ thương ai, ướt bờ mi em dài…"

May 26, 2017. Mưa ngưng rơi nhưng gió vẫn hơi lạnh, với dự báo thời tiết: đẹp cho ngày hôm nay. Vinh không đi làm nên cả nhà thư thả ngủ dậy trễ. Sau phần ăn sáng nhẹ, Vinh và Chánh lại ra balcon ngồi uống cà phê nóng đầu ngày, thưởng thức sự mát lạnh từ cơn mưa trong cả đêm vừa qua. Ánh sáng bắt đầu ấm từ mặt trời đang lan tỏa trên trời xanh. Hai đứa hút mấy điếu thuốc còn lại của bao thuốc lá mua trong tối đầu tiên đến Montreal.

Gần 11 giờ sáng, Vinh chở 2 chúng tôi đến một quán ăn tây cho tôi gặp 2 người bạn cũ cùng lớp từ trường Blaise Pascal. Bước vào trong quán, tôi nhìn thấy chị Hoàng Tâm Hạnh đang ngồi

cùng với vợ chồng Nguyễn Toàn. Tôi và Tâm Hạnh có gặp nhau một lần tại nhà Tâm Hạnh khoảng 5-6 năm trước, nhưng với Toàn thì đây là lần đầu tiên kể từ năm 1966 sau khi Toàn rời Việt Nam đi du học ở Belgique. Chúng tôi điểm danh tên của nhiều bạn chung lớp, đứa còn đứa mất, tản mác ở Âu Châu, Úc Châu, Mỹ, cũng như còn tại VN, tên các bà thầy và ông thầy, kể những mẩu chuyện vui, thuộc loại "bây giờ mới nghe." Tôi nhắc cho Toàn là tôi vẫn còn nhớ rõ những lúc được Toàn chở đi loanh quanh các đường phố Đà Nẵng bằng xe Gobel đỏ của Toàn… Hai đứa tôi ra bên ngoài tiệm ăn, chia nhau một vài điếu thuốc. Chỉ vậy thôi nhưng cảm thấy ấm trong lòng. Chúng tôi chia tay nhưng hẹn sẽ gặp nhau ở Cali cùng với các bạn gốc Blaise Pascal. Vợ chồng Toàn chở chúng tôi đến BV Notre Dame, không xa bao nhiêu, để chúng tôi thăm một thân nhân đang nằm ở đó, là BS. Lê Phước Huy, chồng của cô của Châu.

Vinh & Thúy đến đón chúng tôi chở về lại nhà Quân & Hoa, với dự định 4 cặp cùng ra bên ngoài ăn tối. Sau khi bàn cãi, 4 bà vợ đồng ý sửa soạn buổi ăn tại nhà. Đám đàn ông vỗ tay hoan hô nhiệt liệt.

Nhân khi chờ đợi, tôi lang thang khắp nhà, được cho xem phòng ngủ của vợ chồng gia chủ ăn thông liền với phòng tắm mà không có cửa hay màn che nào. Lạ, đẹp, sang trọng, và nghệ thuật. Tuy nhiên, thấy không là đã thầm ốt dột rồi! Đang còn ngạc nhiên định comment vài câu, Quân nói ngay "bởi vậy, anh thấy Quân đâu cần thuốc tiên. Chỉ cần nằm trên giường bên ngoài này nhìn vô trong phòng tắm là đủ dose rồi!" Tôi tính hỏi thêm "nhìn vệ nữ mỗi đêm"mà không dám. Vì hắn cung cấp thuốc mà hắn không cho tôi dùng đều chi. Tôi lén chụp tấm hình của bà chủ treo ở phòng khách. Mời quý bạn xem tấm hình chụp năm xưa (không phải năm xửa mô nghe). Rất ư là mơ huyền mờ, không mấy khác so với bây giờ.

Trong thời gian chờ đợi buổi ăn tối, tôi nhờ Quân chỉ dạy thêm về cách thức đầu tư cùng những chiến thuật ngắn hạn và dài hạn… Câu đầu tiên cần học hỏi là câu: Laisser de côté vos émotions- câu thứ hai: định nghĩa giữa Depression, Recession và Correction – câu thứ 3: học và theo dõi lịch sử của thị trường chứng khoán với các chu kỳ lên xuống của kinh tế. Ngồi nghe thầy giảng mà thấy khỏe cho mình vì ta đã về hưu đâu cần phải lo toan nhiều mà cần buông thả dần.

Chỉ sau 2 giờ, một mâm cơm thịnh soạn được dọn ra bàn trước sự khâm phục của… nhau. Mỗi phu nhân chịu trách nhiệm một

Hồng & Hiếu. Tâm. Quân. Hoa. Cúc. Thanh Duyên (đứng). Thúy. chị BS. Liên Chi. Châu & Chánh

món. Món nào cũng được chiếu cố tận tình. Ngay cả dĩa nước mắm ớt tỏi trước mặt tôi cũng ngon luôn. Sau buổi ăn và sau khi dọn dẹp, mọi người đồng ý đi dạo ở sân đá banh gần nhà, vừa cho ra vẻ thể thao vừa hơi hưởng không khí mát dịu của mùa xuân.

Trước khi chia tay ở nhà Quân, tôi đã có trong tay tiền đóng lệ phí tham dự ĐH YKHHN 2017của Hiếu & Hồng, Quân & Hoa và của Tâm & Cúc. Ngoài ra tôi còn nhận được sự nhận lời từ anh chị Trang & Bích Thụy, Hùng & San và Quảng & Nga, Thắng & Tuyết Diễm. Và trên cả dự tính, Tâm còn cho biết vợ chồng Sơn (Belgique), vợ chồng Lê Đình Thành (Boston) và chị Quy, vợ của bạn quá cố Trần Tiễn Hiền (VA) cũng sẽ tham dự, do đó yêu cầu tôi lên tiếng kêu gọi khóa 10 YKH ở Mỹ, cùng tham dự để khóa 10 có một cuộc hội ngộ hi hữu hiếm quý này, để nối lại tình bạn từ thuở thanh xuân. Rất tiếc không gặp mặt anh chị Nguyễn Ngọc Lang và Lê Quang Tiến để chuyển lời mời của Ban Tổ Chức.

Viết đến đây, tôi bỗng nhớ bản nhạc "Those were the days my friend" do nữ ca sĩ Mary Hopkin hát mà nhóm bạn thân 7 đứa chúng tôi (Hoàng Ngọc Vinh, Nguyễn Chi, Bùi Cao Đẳng, Trần Tiễn Ngạc, Tôn Thất Phước, Lê Quang Tiến, và tôi) từng nghêu ngao hát theo trong thời gian bên nhau thời SVYK tại Huế. Chúc các bạn khóa 10 sẽ tìm thấy "những ngày ấy bên nhau."

Về lại nhà, 2 cặp Vinh & Thúy và Chánh & Châu ngồi nói chuyện thêm cả giờ nữa. Chúng tôi cám ơn Vinh & Thúy tạo cơ hội cho chúng tôi có một chuyến du lịch Montreal đặc sắc nhất, khó quên nhất từ trước đến nay, được đi chơi thăm viếng nhiều nơi, và nhất là được gặp gỡ nối kết tình thân nhiều lần các anh em YKH, gặp các bạn năm xưa của Blaise Pascal. Bên cạnh vui chơi, chúng tôi yên tâm làm bổn phận đến thăm anh Vĩnh Anh của tôi và chú Lê Phước Huy của Châu ở tuổi gần đất xa trời. Trong 10 ngày tại đây, chúng tôi may mắn có đủ các thời tiết khác nhau, nào là mưa, lạnh, gió, sương mù, trời nắng đẹp, trời nắng nóng đến toát mồ hôi…

Tôi có dự tính không kể chuyện trong nhà mình. Chúng tôi ở trong nhà của Vinh & Thúy nên coi như nhà mình. Vậy xin miễn viết về con cái trong nhà này. Chỉ biết rằng vợ chồng Vinh rất hạnh phúc với bầy con đã trưởng thành, nên danh phận, đứa ở gần đứa ở xa, rất gắn bó với cha mẹ và không có ngày nào mà không gởi hàng loạt texts hoặc hình ảnh các cháu nội qua về cho nhau. Cũng với lý do ấy, tôi không cố gắng hết sức thuyết phục Vinh & Thúy qua tham dự ĐH vì biết bạn mình muốn dành thì giờ cho các cuộc sum họp gia đình với các con cháu ở xa. Với sức khỏe tốt đẹp, vợ chồng Vinh rất thoải mái với hiện tại, trong cách sống, vui chơi với bạn bè, làm việc…

May 27, 2017. Sau điểm tâm, Thúy bới đồ ăn cho chúng tôi đem theo dọc đường. Từ giã Thuý, chúng tôi lên xe cho Vinh lái ra phi trường. Trời hôm nay nắng nhẹ, không mưa. Trong khi chờ lên máy bay, vợ chồng chúng tôi ngồi nhắc nhau về những cái vui, cái đẹp của chuyến thăm Montreal này, đúng vào năm kỷ niệm lần thứ 375 ngày thành lập thành phố. Thêm một lần nữa cám ơn Vinh & Thúy, cám ơn các bạn Quân & Hoa, Tâm & Cúc, Thắng & Tuyết Diễm, Thanh Duyên, chị BS. Liên Chi, Trang & Bích Thụy, vợ chồng Trần Đình Lộc, anh Văn Quảng & Nga, Hùng & San, Hiếu & Hồng…

Cùng một ý như được thấy ở bảng số xe của toàn vùng Montreal , Chánh xin ghi nhận: JE ME SOUVIENS.

Viết cho Đặc San YKH Hải Ngoại năm 2017

Vĩnh Chánh